

69. ԻՐԵՐ ԿՈՒԱՆ

Փուկով ժամանակով մին հարուստ մարթ ա ըլնլ: էս հարուստը վեր պըռաւում ա, ուրան իրեք տղեն ծեն ա տամ, պոնրոմ ուրան կոշտը և իրեք հատ կուա տնում ըռչներեն: էս կուսեն մինը վընակուց ա ընում շինած, մինը՝ քյահրբարից, իսկ իրեքինչինը՝ վեղա: Հնրը ասըմա.— Բալա, ամեզը մինը եր կալիք:

Մեծ տղան ճելլ ա անըմ վեսկա շինած կուան յոր օնոս, մաշնակը՝ քյահրբարից շինածը, իսկ պիծի տղան՝ վեղե կուան: Հարը ասըմ ա.— Դե՛, ակը տվեք տեսեք մաշին հի՛նչ կա:

Մեծ տղան կուան պրանըմ ա, մաշան արուն ա թափվում, մաշնակեն կուսեն մաշան՝ մոխեր, իսկ պիծի տղեն կուան, վեր վեղից ա շինված, իրեք տառ ա վեր ըղնում, այս տառերն են՝ սեր:

Սրանալ հնրը օղում ա ուրան խուխոցն ասել, վեր վեղը ամենալնլն ա և բեղմա սիրել, քանի վեր ամեն հինչ վեղան ա կուանըմ:

